

Det fik mig til at tænke lidt. Betyder det, at den væsentligste forskel, altså set med hr. Lykketofts øjne, er den, at den nye VK-regering og den nye statsminister rent faktisk sætter handling bag ord og løfter i modsætning til den regering og den statsminister, som hr. Lykketoft gik til valg på at fortsætte? Er det i virkeligheden dét, der var budskabet i hr. Lykketofts indlæg?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jamen jeg vil gerne svare fru Pia Christmas-Møller, at min bekymring overhovedet ikke er forårsaget af, at den nye statsminister og den nye regering låner vores ord. Det har jeg ingen bekymring over, det har jeg ikke noget problem med. Det giver mig en sansning af, at vores ord er de rigtige.

Det, som min bekymring går på, er, som jeg sagde i min indledning, at det mere er en sprogdragt, bedre egnet til at skjule de egentlige hensigter end til at forklare. Det var dét, jeg prøvede at illustrere i løbet af debatten: forskellen mellem de store ord om omsorgen for de svageste og de konkrete forslag, der især gik ud på at gøre de stærke stærkere.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ord, ord, ord – jeg tror faktisk, det var dét, vi fik et opgør med den 20. november. Vælgerne kunne godt gennemskue, at det var ord, når socialdemokraterne sagde »mennesket før systemet«, for de oplevede det modsatte i hverdagen. Nu ville de have en regering, der rent faktisk også ville gøre tingene sådan, at mennesket kom før systemet. Det var det egentlige systemskifte, vi fik den 20. november.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Lykketoft gjorde et forholdsvis stort nummer ud af de tryllekunster, som den nuværende statsminister efter hr. Lykketofts opfattelse benyttede sig af under valgkampen, og jeg er enig i, at mange ting pludselig har kunnet lade sig gøre; men det gælder jo sådan set ikke kun med hensyn til Venstre og De Konservative. Jeg synes også, vi oplevede fra socialdemokratisk og fra SR-regeringens side, at der var mange ting, der lige pludselig kunne lade sig gøre kort før valgdatoen den 20. november. Men lad det nu være.

Et af de punkter, hvor hr. Lykketoft efterlyste handling og konkrete forslag fra VK-regeringens side, var udlændingeområdet. Jeg er sådan set ikke helt enig i, at de konkrete forslag ikke foreligger. Er der noget, der er sagt noget konkret om af den nye regering, så er det – desværre vil jeg sige – lige præcis udlændingepolitikken, som er særdeles velbeskrevet i regeringsgrundlaget.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Lykketoft, for det synes jeg ikke vi har fået noget svar på endnu fra Socialdemokratiets side: Er Socialdemokratiet indstillet på at støtte den politik, regeringen vil føre på udlændingeområdet, sådan som den rent faktisk er beskrevet? Eller hvordan vil man forholde sig til den? Det har vi faktisk endnu ikke fået at vide her efter valget.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er ikke enig med hr. Jann Sjørnsen i, at regeringens politik er så klar, at man kan forholde sig til den.

Vi er indstillet på, når regeringen har fremlagt alle sine forslag i paragraffer og forklaringer; at gå ind i en forhandling. Vi er meget optaget af at forbedre integrationsindsatsen. Vi havde en række forslag fra SR-regeringen, også i valgkampen, og dem vil vi meget gerne søge at fremme.

Men jeg vil ikke forholde mig til en politik, der kun er beskrevet i det omrids, vi har set fra den nuværende regering, for på dette område mere end på utrolig mange andre ligger – og nu må hr. Jann Sjørnsen undskyld mig – djævelen i detaljen. Det er jo ikke noget svar, når man siger, at man ophæver retskravet på familiesammenføring. Det åbner 100 nye spørgsmål, og dem vil vi gerne se svaret på, før vi tager stilling.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg synes faktisk, det er lidt utroligt, at Socialdemokratiet ikke kan forholde sig mere præcist til regeringens udlændingepolitik, for det er noget af det mest konkret beskrevne i hele regeringsgrundlaget.

Jeg er da enig i, at der er mange detaljer, som må gås efter i sømmene, når de konkrete lovforslag bliver fremsat af regeringen. Men man må da f.eks. kunne forholde sig til, om grænsen for, hvornår der kan gives permanent opholdstilladelse, skal være 7 år, og om der skal knyttes et optjeningsprincip på 7 år til retten til at få konstanthjælp. Det må Socialdemokratiet da kunne